vecer.com

(DNEVNIK) Tajda Klobučar: Skrbim, da takšne majhne zmage redno praznujem

Maja Poljanc

10–12 minut

Doktorandka Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani (smer bioznanosti – bioinformatika) in raziskovalka na Kemijskem inštitutu. Črnomaljka, ki trenutno živi v Mariboru, v prostem času pa igra violino v zasedbi Kr'Etno.

Tajda Klobučar.

/ PETEK, 12. SEPTEMBER

Kaj lahko naredi petek še boljši od tega, da je jutri vikend? To je moj prvi petek, odkar je članek sprejet. Tisti članek, ki pogojuje zaključek doktorata. Wuhuuuu!

A hkrati se počutim nenavadno. V glavi megla, moje telo pa se počuti zastrupljeno. Zakaj? Gluten. V zadnjem letu sem namreč prejela diagnozo celiakija. Odkar sem na dieti, se tako slabo počutim vsakič, ko nekako po nesreči zaužijem že najmanjše sledove glutena. Drobtinice kruha na maslu, ker nekdo pred mano ni bil pozoren in ni zamenjal pribora. Nisem prepričana, kdaj se je zgodilo ... recimo samo, da bom namesto praznovanja vikend preležala.

Vseeno se razveselim, ko okoli 11. ure pridem v službo. Minule dni sem namreč preživela na delavnici in sem že začela pogrešati sodelavce, vzdušje in lep razgled iz našega laboratorija. Celo jutro preračunavam, ali bom šla na bolniško ali bom vseeno lahko delala, a se na koncu odločim, da prečistim zgrešena elektronska sporočila, naredim načrt za naslednji teden in dotočim tekoči dušik v naši celični banki. Ob tem mi v glavi kroži tisoč stvari, ki jih še moram urediti naslednji teden, preden grem na dopust. In hkrati še tisoč stvari o dopustu samem, saj se moj strah o tem, da bi po nesreči zaužila gluten, zdaj samo še povečuje!?

Ampak uspem se zbrati, odkljukam zgoraj omenjene naloge, ob tem pa še pomagam sodelavcu premisliti njegov neuspeli eksperiment.

Pot domov se zavleče zaradi zapore na avtocesti in do Maribora potrebujem kar 3 ure in 45 minut. Ves ta "izgubljeni" čas mi sicer omogoča, da malce brskam po spletu in s sodelavci delim "meme", ki je res trenutno primeren za naš laboratorij XD. Vmes prileti še sms, če sem konec oktobra prosta za špil - potrdim, ker sem res v slabi formi in se s potrditvijo nastopa zavežem k več vaje. In s Kr'etno res že nekaj mesecev nismo igrali in to kar malo pogrešam.:)

/ SOBOTA, 13. SEPTEMBER

Dvanajst ur. Hahaha, ne spomnim se, kdaj sem nazadnje spala toliko ur v kosu. Žejna, lačna, še vedno napihnjena čutim, da težje diham zaradi pritiska na prepono ... a vsaj naspana! In odkar sem vpisala doktorat, aktivno skrbim, da takšne majhne zmage redno praznujem.:)

Zato si vzamem čas za zajtrk in čaj, nato pa najdem veselje v nepomembnih gospodinjskih opravilih. Če je že moje telo v kaosu, pač poiščem stvari, ki so v moji moči, da jih organiziram in "popravim". Misli še vedno švigajo v moji glavi, in čeprav me skrbi, da bo naslednji teden prekratek, se zavestno odločim, da bom danes počivala Tudi ta glutenska megla v glavi se bo razkadila in naloge bom lažje opravila takrat. Nenazadnje pri svojih tridesetih že dobro vem, da je časovni pritisk moj prijatelj, in verjamem, da se bo vse uredilo.

V preostanku dneva sem se osredotočila na prihajajoč dopust: nakup brezglutenskih nudlov, riževih njokov, ker v mojem primeru moram pač azijsko hrano nesti v Azijo. Zvečer pa se še v drugi dimenziji pripravim na odhod na Japonsko (z ogledom filma Princess Mononoke).:)

/ NEDELJA, 14. SEPTEMBER

Danes bo naporno sladek dan - čas je namreč spet za malo vožnje, saj moj polbrat praznuje svoj 12. rojstni dan.:) Vožnje v Belo krajino se ne veselim, ker že tedensko ogromno kilometrov preždim na cesti, a zanj brez pomisleka naredim ta izlet. K sreči se moj partner ponudi za šoferja in po poti nama uspe nemogoče! Rezervirala sem še preostanek restavracij in naredila sva večino načrtov za dopust - saj sem že omenila, da časovni pritisk dela v mojo korist? XD

Ob prihodu k družini me otopli veselje polbrata in polsestre, ki sta naju že nestrpno pričakovala. Res se premalo vidimo. #note to self: splaniraj skupne krompirjeve počitnice z njima!# Poskrbim, da vsi kuharji ne pozabijo na mojo bolezen, ker jo še kako čutim v teh dneh, in ves čas spremljam, da se občutek v trebuhu končno izboljšuje.

Tortice v naši družini so že nekaj let večštevilčne - pa ne zaradi velikosti družine, ampak zaradi alergij, ki so mojega polbrata težile že od rojstva. Tako dobiva vsak svojo. Da bo pošteno, pravi babica. Z ogledom polsestrine sobe se obudijo spomini na dvajset let nazaj in popolnoma razumem njeno vzhičenost, kako rada gre v šolo.

Zvečer sledi še malce tipičnega nedeljskega načrtovanja. Ker sem se uspela čez vikend odklopiti od službe, me zdaj čaka nesimpatična logistika: grem jutri z avtom v Ljubljano, mogoče ponudim prevoz? Ob kateri uri? Prespim v Ljubljani ali se vračam nazaj? Hmm. Pred mano je ta tipični teden v letu, ko bi rada še tisoč in eno stvar postorila pred dopustom. Se pa tedna zelo veselim, saj na obisk prideta sodelavca iz londonskega laboratorija

- nisem ju videla že dve leti in vzamem si nekaj časa za uskladitev urnikov z njima.:)

/ PONEDELJEK, 15. SEPTEMBER

Ponedeljkova vožnja v Ljubljano - stalnica v življenju in danes je eden tistih dni, ko na pot gledam skozi rožnata očala. Ne dobesedno, ampak jutranje meglice in odtenki zelene me opomnijo, kako srečni smo Slovenci. In kako hvaležna sem, da živim tukaj. Prevzame me dober občutek in začinim ga s svojim brazilsko-portugalsko-zelenortskim seznamom predvajanja na Spotifyju. Če se sama vozim, si menda lahko privoščim karaoke za boljši dan?

V službi pokramljam s sodelavci, se dogovorim za uporabo avtoklava, ker moram pripraviti novo zalogo želatine. To namreč redno uporabljamo za gojenje mišjih embrionalnih matičnih celic in zadolžena sem, da zalog ne zmanjka. Priključim se še na zanimiv seminar, ki je sicer preko Zooma, a se prisilim, da ga aktivno spremljam, ker si s tem naredim uslugo, da bom na naslednjem sestanku lažje sodelovala.

Potem pa že kosilo in prihod prve sodelavke iz londonskega laboratorija naše skupine. Aaaaa pet let kasneje! Jaz sem njihov laboratorij obiskala večkrat v času pandemije, saj sem bila ravno na začetku doktorata, ko smo se v Sloveniji zaradi višjega števila obolelih zaprli. Tudi London v tistem času ni bil živahen, a smo večino časa preživeli na inštitutu, saj smo bili tam vsi redno testirani in je bilo v resnici najbolj varno mesto za socializacijo.

Popoldne se s sodelavci odpravimo na konferenco za gensko in celično terapijo - novo področje zame, a zelo aktualno in izjemno zanimivo! Po tem se uspem izolirat za kakšno uro v pisarni in dokončam dve figuri za osnutek doktorske disertacije. To naj bi bil moj fokus dela ta teden, a kaj ko že kliče drugi sodelavec iz Londona in gremo vsi skupaj na "reunion" večerjo. Debata teče o znanosti, o novostih na eni in drugi strani, skupnih spominih. Še ena priložnost, da si zavestno rečem: to je najboljši del znanosti. Spoznati in poznati tako čudovite ljudi, noro sposobne, a skromne, dobronamerne, z jasnimi vrednotami. <3

/ TOREK, 16. SEPTEMBER

Že četrtič preverim, kateri dan je danes, ker sem doživela že toliko stvari ta teden in težko sprejmem, da je šele torek. Ampak akcija! Danes je moj dan! Delam od doma z jasnim ciljem. Tipkaj, tipkaj, tipkaj. Z mentorjem sva namreč dogovorjena, da mu pred

dopustom oddam osnutek doktorske disertacije, da bo lahko v moji odsotnosti vse lepo pregledal. Manjka mi le še eno podpoglavje pa veliko editiranja. Ampak 'mam to. Nekaj tipičnih posodobitev prenosnega računalnika in zelo počasen Adobe Illustrator, ampak sem na ciljni ravnini. To si ves čas ponavljam. Še ta odstavek pa bo. Še ta slika pa bo.

Po osmih urah se vseeno ustavita navdih in koncentracija, ampak ravno prav, ker sem obljubila, da se udeležim sestanka planinskega društva. Ni veliko na dnevnem redu in priznam, da društvene dejavnosti že kar malo pogrešam. Že od otroštva sem namreč vključena v društva, predvsem folklorne skupine, in letos sem si prvič od vsega vzela pravo pavzo. In četudi pri tem društvu nisem preveč aktivna, je dober občutek, ko gremo medgeneracijsko proti problemom in skupaj začrtamo rešitve. Uuuu vmes pride sporočilo za še en potrjen špil s Kr'Etno! Hah, naročila nas je gospa, ki nas je videla igrati na televiziji. Mala zmaga? To bo kar velika zmaga dneva!:)

/ SREDA, 17. SEPTEMBER

Sreda, predzadnji delovni dan tega tedna. Pridem relativno hitro do Ljubljane, a vseeno zaradi prometa zamudim prvega govorca na konferenci za gensko in celično terapijo. Po poti sem uspela premisliti še nekaj za manjkajočo figuro v osnutku disertacije, a bo to verjetno počakalo do jutri, da vse skupaj zapišem. Danes je program veliko zanimivejši in všeč mi je, da vsake toliko (predvsem na konferencah) dobim malce navdiha in opomnik, zakaj sploh to počnemo. Koliko briljantnih umov, čudovitih ljudi dela za boljši jutri!

Popoldan s kolegom iz Londona preživimo na kratkem izletu. S tujci je vedno užitek odkrivati Slovenijo, ker te opomnijo, da ni "normalno", če v 40 minutah iz Ljubljane prideš v neokrnjeno naravo.

Namesto večerje se naše druženje pretvori v brainstorming in ideje za naprej, potem ko končamo doktorat. Ponovno, del nemerljivega dela naših doktoratov, na videz nepomembno in nikjer zabeleženo. Ampak ta pogovor je po dolgem času v meni vzbudil iskrico, željo, žar.

/ ČETRTEK, 18. SEPTEMBER

Jutro je danes mirnejše, ker mi ni treba v avto in se po zajtrku samo premaknem v drugo sobo in začnem tipkati. Uvod je skoraj že pripravljen, tudi rezultate sem v grobem zapisala. Pritisk je tu, a

hitro se ulovim v past semantike. Ali, bolje rečeno, v krožnico, saj se vrtim in vrtim okoli istega odstavka. Pred leti, ko sem prijavljala temo, smo uporabili besedno zvezo, ki je nismo dodobra definirali. Kdo bi uganil? Štiri leta kasneje še vedno iščem dovolj enostavno definicijo, ki bi jo lahko predstavila v uvodu, da bo cel dokument bolj berljiv. Uh, komaj čakam, da to oddam in se spet ukvarjam z laboratorijskimi težavami. XD

Tajda Klobučar. Doktorandka Biotehniške fakultete Univerze v Ljubljani (smer bioznanosti – bioinformatika) in raziskovalka na Kemijskem inštitutu. Ukvarja se s tem, kako se RNA in proteini med seboj prepletajo v celici ter s tem nadzorujejo delovanje celic. Črnomaljka, ki trenutno živi v Mariboru, v prostem času pa igra violino v zasedbi Kr'Etno.